Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-5 У. 10714/16
Дана 07.12.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Сузана Гудураш, председник већа, Станимирка Лаловић и Наташа Малинић, чланови већа, уз учешће судског саветника Љиљане Коруга, записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца DOO "А.А." из ..., ...бр. ..., кога заступа Слободанка Ђурић, адвокат из Новог Сада, Радничка 19/1, ради поништаја решења туженог МИНИСТАРСТВА ФИНАНСИЈА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, ПОРЕСКЕ УПРАВЕ, Сектора за пореско правне послове и координацију, Регионалног одељења за другостепени поступак Нови Сад (чији је правни следбеник Министарство финансија, Сектор за другостепени порески и царински поступак, Одељење за другостепени порески поступак Нови Сад), број 200-433-05-01123/2014-I2001-1 од 06.07.2016. године, у пореској правној ствари, у нејавној седници већа одржаној 07.12.2018. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора **СЕ ОДБИЈА.**

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Филијале Нови Сад 2, број 223-433-16-853/2014 од 27.03.2014. године, којим је пореском дужнику DOO "А.А." из ..., овде тужиоцу, тачком 1. диспозитива одређена привремена мера обезбеђења наплате пореског потраживања у принудној наплати из новчаних средстава – забрана пореском обвезнику-дужнику да новчане обавезе које има према трећим лицима измирује уговарањем промене поверилаца, односно дужника у одређеном

облигационом односу (асигнација, цесија и др.), пребијањем (компензација) и на други начин у складу са законом, ради обезбеђења наплате пореског потраживања после почетка поступка принудне наплате из новчаних средстава пореског обвезника-дужника на његовим рачунима на основу извршног решења Министарства финансија, Пореске управе, Филијале Нови Сад 2 , број 223-433-05-853/2014 од 27.03.2014. године; тачком 2. диспозитива наложено је Народној банци Србије, Одељењу за пријем, контролу и унос основа и налога Крагујевац, да привремену меру из тачке 1. решења установи уписом привремене мере у регистар блокираних рачуна под датумом и тачним временом пријема решења; у тачки 3. диспозитива наложено је Народној банци Србије, Одељењу за пријем, контролу и унос основа и налога Крагујевац, да изврши привремену меру из тачке 1. решења у складу са одредбама закона којим се уређује платни промет, а који се односе на принудну наплату са рачуна клијената и изда налог банци/банкама код којих порески обвезник-дужник има отворене рачуне да одмах обустави измирење новчаних обавеза које порески обвезник-дужник из тачке 1. решења има према трећим лицима на основу уговора о промени поверилаца, односно дужника у одређеном облигационом односу (асигнација, цесија и др.), по основу пребијања (компензација) и по другом основу у складу са законом, осим за плаћања која су изузета законом; у тачки 4. диспозитива наведено је да привремена мера из тачке 1. решења траје до наплате пореза на основу извршног решења Министарства финансија, Пореске управе, Филијале Нови Сад 2 број 223-433-05-853/2014 од 27.03.2014. године; у тачки 5. диспозитива је наведено да решење постаје извршно даном достављања пореском обвезнику-дужнику, а у тачки 6. диспозитива да жалба против решења не одлаже извршење решења.

Тужбом поднетом Управном суду 22.07.2016. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, неправилно изведеног закључка из утврђених чињеница и погрешне примене материјалног права. Наводи да је у жалби против првостепеног решења навео да је дуг проистекао из Уговора о замени некретнина и да су за своју некретнину платили порез по решењу за порез на пренос апсолутних права, а да у уговору нигде није наведено да уговарачи јемче супсидијарно за плаћање пореске обавезе. Указује да се у образложењу оспореног решења наводи фирма “Б.Б.” доо из ...и другостепно решење број 200-433.05-001123/14-I2001 од 05.07.2016. године а који немају везе са овим поступком. Предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и обавеже туженог да му накнади трошкове управног спора, за састав тужбе износ од 36.000,00 динара и за таксе по одлуци суда, у року од 15 дана, под претњом принудног извршења.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао код разлога изнетих у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Из списа предмета и образложења оспореног решења произлази да је Пореска управа, Филијала Нови Сад 2, донела решење о принудној наплати број 223-433-05-853/2014 од 27.03.2014. године, на које је тужилац изјавио жалбу, коју је тужени орган решењем број 200-433-05-001123/14-И2001 од 05.07.2016. године одбио. Ради обезбеђења наплате пореског дуга, првостепени орган је донео решење број 234-433-16-853/2014 од 27.03.2014. године, којим је одредио привремену меру обезбеђења наплате пореског потраживања у принудној наплати из новчаних средстава тужиоца.

Тужени орган је оспореним решењем одбио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, налазећи да је правилно и на закону засновано.

Одредбом чл. 87 а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, бр. 80/02...47/13) прописано је да ради обезбеђења наплате пореза и споредних пореских давања после почетка поступка принудне наплате из новчаних средстава пореског обвезника на његовим рачунима на основу решења из члана 92. став 2. овог закона, Пореска управа решењем установљава привремену меру обезбеђења наплате пореског потраживања. Ставом 2. истог члана Закона прописано је да је привремена мера из става 1. овог члана забрана пореском обвезнику да новчане обавезе које има према трећим лицима измирује уговарањем промене поверилаца, односно дужника у одређеном облигационом односу (асигнација, цесија и др.), пребијањем (компензација) и на други начин у складу са законом.

Имајући у виду утврђене чињенице и цитиране законске одредбе, по оцени Управног суда, правилан је закључак туженог органа да је првостепени орган својим решењем правилно одредио предметну привремену меру.

У тужби тужилац наводи да је дуг проистекао из Уговора о замени некретнина и да су за своју некретнину платили порез по решењу за порез на пренос апсолутних права, а да у уговору нигде није наведено да уговарачи јемче супсидијарно за плаћање пореске обавезе. Како је у овој управној ствари предмет спора привремена мера обезбеђења наплате пореског потраживања у принудној наплати, које је правноснажно утврђено, ови наводи тужбе су без значаја за одлучивање у овој управној ствари.

Чињеница је да је тужени у образложењу оспореног решења навео “Б.Б.” доо из ..., али како се ради о очигледној грешки у писању коју орган може исправити у свако време, у смислу члана 209. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/2001, „Службени гласник РС”, бр. 30/2010), то иста није од значаја за другачију одлуку суда.

Супротно наводима тужбе, тужени се у образложењу оспореног решења правилно позвао на другостепено решење број 200-433-05-01123/14-I2001 од 05 05.07.2016. године, којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против првостепеног решења, којим је тужиоцу одређена принудна наплата пореске обавезе, а које решење је правноснажно, с обзиром да је Управни суд пресудом III-7 У. 10723/16 од 05.12.2018. године одбио тужбу овде тужиоца ради поништаја решење број 200-433-05-01123/14-I2001 од 05 05.07.2016. године.

Суд је решио управни спор без одржавања усмене расправе, ценећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, с обзиром да је чињенично стање утврђено у управном поступку довољно за доношење одлуке, у смислу одредбе члана 33. став 2. и 3. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС“, бр. 111/09).

На основу изнетог, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним

споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде.

Ценећи успех у спору, суд је, применом одредби члана 66., члана 67. и члана 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11...55/14) одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 07.12.2018. године, III-5 У. 10714/16

Записничар
Љиљана Коруга, с.р.

Председник већа-судија
Сузана Гудураш, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

НМ